

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T 20 0 KTRZ 0023500 23
Sarajevo, 28.12.2023. godina

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
Sudiji za prethodno saslušanje

Na osnovu odredbi člana 35. stav 2. tačka i), člana 226. stav 1. i člana 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), podižem:

O P T U Ž N I C U

Protiv:

- RISTIĆ LAZARA** zv. „Lazo“, [REDACTED]
rođenog [REDACTED] 1958. godine u [REDACTED] Zvorniku, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] državljanina Bosne i Hercegovine, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

MIHAJLOVIĆ MLADENA zv. „Mlađo“,

rođenog 1973. godine u Bregenzu, Austrija,

državljanina Bosne i Hercegovine,

MILOŠEVIĆ SRETENA,

rođenog

1959. godine u Kladnju,

državljanina R Srbije i Bosne i Hercegovine,

IVANOVIĆ DRAGOJE zv. „Kičo“, „Miloje“ i „Radoje“,

rođenog 1967. godine u

Zvorniku,

državljanina BiH,

BIRČAKOVIĆ STANOJE zv „Cane“,

rođenog 1972. godine u

Zvorniku,

državljanina BiH,

6. **BIRČAKOVIĆ MILORADA** zv. „Pinjo”, [REDACTED]

[REDACTED] rođenog [REDACTED] 1963. godine u [REDACTED] Zvorniku, [REDACTED]

[REDACTED] državljanina Bosne i Hercegovine, [REDACTED]

Zbog postojanja osnova sumnje da su:

za vrijeme široko rasprostranjenog i sistematičnog napada preduzetog u periodu od 06.07.1995. do 01.11.1995. godine od strane pripadnika VRS-a i MUP-a RS, usmjerenog na pripadnike bošnjačkog naroda u zaštićenoj zoni UN-a Srebrenica, tokom kojeg napada je izvedena operacija trajnog i prisilnog preseljenja cjelokupnog bošnjačkog civilnog stanovništva, operacija hvatanja, zatvaranja i pogubljenja vojno sposobnih muškaraca Bošnjaka i dječaka iz srebreničke enklave, te operacija njihovog ukopa, iskopa, te ponovnog ukopa na drugim lokacijama u cilju sakrivanja dokaza, na koji način je djelimično istrijebljena skupina bošnjačkog naroda pri čemu je cjelokupno bošnjačko civilno stanovništvo, do 40 000 civila Bošnjaka uklonjeno iz srebreničke enklave, a više od 8 000 muškaraca Bošnjaka i dječaka ubijeno, zakopano, otkopano i premješteno na druge lokacije pa ponovo zakopano, **Ristić Lazar** u svojstvu zamjenika komandanta 4. pješadijskog bataljona 1. Zvorničke pješadijske brigade VRS-a (u daljem tekstu Zvornička brigada) u vrijeme događaja vršioc dužnosti komandanta 4. pješadijskog bataljona Zvorničke brigade, **Mihajlović Mladen** u svojstvu komandira voda u sastavu 4. pješadijskog bataljona Zvorničke brigade u vrijeme događaja komandir rezervnog interventnog voda 4. pješadijskog bataljona Zvorničke brigade, **Milošević Sreten** u svojstvu pomoćnika komandanta za pozadinu Zvorničke brigade, **Ivanović Dragoje**, **Birčaković Stanoje** i **Birčaković Milorad** u svojstvu pripadnika čete vojne policije Zvorničke brigade VRS-a, svjesno pružili pomoć članovima udruženog zločinačkog poduhvata između [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED], te raznim drugim pojedincima i vojnim i policijskim jedinicama, uključujući jedinice Drinskog korpusa, jedinice Glavnog štaba VRS, jedinice MUP-a RS, a čiji plan i cilj je bio da zatvore i po kratkom postupku pogube i zakopaju vojno sposobne muškarce Bošnjake iz srebreničke enklave, a prisilno premjeste žene, djecu i starce iz enklave, i na taj način ih unište kao grupu, tako što su:

Dana **13.07.1995. godine**, u komandi brigade smještene u kasarni „Standard“ u Karakaju, Zvornik, [REDACTED]

[REDACTED] upoznao pripadnike ove čete među kojima i **Ivanović Dragoje, Birčaković Stanoje, Birčaković Milorad**, da će u školu „Grbavci“ u mjesto Orahovac pristići autobusi sa više stotina zarobljenih muškaraca Bošnjaka iz Zaštićene zone UN-a „Srebrenica“, da je iste neopohodno prisilno zatočiti, te pripremiti sve uslove za lišenje života svih zarobljenika, **Ivanović Dragoje, Birčaković Stanoje, Birčaković Milorad** i drugi njima poznati pripadnici čete vojne policije Zvorničke brigade svjesno i voljno uzeli učešće u navedenim radnjama tako što su se sa kompletnom vojničkom opremom uključujući i naoružanje uputili u Orahovac pred školu „Grbavci“, izvršili sve potrebne pripreme i prijem dijela zarobljenika, tako što su dolaskom pred školu od žice koja je korištena za ogradu sportskog dvorišta napravili koridor za prolazak zarobljenika od ceste do ulaza u fiskulturnu salu, naredili stanovnicima da se privremeno udalje iz kuća i od škole, a ženama naredili da naprave poveze za oči, i kad su u večernjim satima počeli pristizati autobusi sa zarobljenim Bošnjacima izvršili prijem i smještaj pristiglih zarobljenika, oduzeli im lične stvari, novac, naredili im da ulaze u salu škole koje zarobljenike su obezbjeđivali raspoređeni na ulazna vrata sale, uglove i oko škole, pa nakon što su ujutru **14. jula 1995. godine** pristigli i novi autobusi sa zarobljenicima koji su smješteni u fiskulturnu salu škole „Grbavci“ u Orahovcu, te se broj zarobljenika kretao više od 800 (osamstotina), zbog nedostatka ljudstva za izvršenje navedenih radnji, po naredbi **Ristić Lazara** priključili im se i pripadnici rezervnog interventnog voda 4. bataljona Zvorničke brigade na čelu sa **Mihajlović Mladenom**, koji je po

dolasku pred školu rasporedio 10 do 15 pripadnika voda ispred i oko škole te duž puta od škole do mjesta pogubljenja u pravcu mjesta Križevići, i pripadnici pozadine Zvorničke brigade po naredbi **Milošević Sretena**, sa kompletnom vojničkom opremom uključujući i naoružanje, koji je rasporedio 10 do 15 pripadnika pozadine ispred škole i na ulazu u salu škole, obezbjedio i veću količinu municije za pogubljenje zatvorenika koja je dostavljena pred samu školu „Grbavci“ iz pozadine Zvorničke brigade kao i gorivo neophodno za rad građevinskih mašina na mjestu pogubljenja, gdje su pripadnici čete vojne policije Zvorničke brigade poduzimali radnje kod škole „Grbavci, izvršili pretres zarobljenika, oduzeli im lične stvari, novac, satove, među kojim zarobljenicima je bilo više starijih i nemoćnih muškaraca, kao i djece, iste sprovođili u fiskulturnu salu škole, te raspoređeni na ulazna vrata sale i oko škole sprječavali zarobljene da pobjegnu, držeći tako sve zarobljenike bez adekvatnog smještaja, sanitarnih uslova, bez dovoljno hrane, vode i prostora po visokoj ljetnoj temperaturi, pri čemu su zarobljeni Bošnjaci bili izloženi tuči, uvredama, pucanjem iz vatrenog oružja na zarobljenike prilikom čega su najmanje dvojica zarobljenika ubijeni na poligonu ispred škole, zatim prisiljavali zarobljenike da se što više stijesne kako bi ih što više stalo u salu, usljed čega je ponestajalo vazduha, pucajući po zidovima i plafonu sale škole, tako da su ih ovim radnjama svjesno držali u stalnom strahu za život, da bi potom svi zajedno učestvovali u odvođenju zarobljenika na mjesta pogubljenja, tako što su postavili jedan stol na kome su bile posude sa vodom, te kad su zarobljenici izlazili iz fiskulturne sale [REDACTED] davala im vodu da popiju, a zatim su im vojni policajci Zvorničke brigade među kojima **Ivanović Dragoje, Birčaković Stanoje i Birčaković Milorad** zajedno sa dvojicom zarobljenika, stavljali poveze na oči i sprovođili ih na izlazna vrata sale gdje je bilo parkirano više kamiona, na koje kamione su ukrcavali po 20 (dvadeset) do 30 (trideset) zarobljenika, pa su zajedno sa pripadnicima 4. bataljona Zvorničke brigade i pripadnicima pozadine Zvorničke brigade, među kojima i **Ristić Lazar, Mihajlović Mladen i Sreten Milošević**, učestvovali u radnjama odvoženja i pratnji zarobljenika na mjesto pogubljenja na dvije susjedne livade na lokalitetu označene kao „Lazete“ blizu Orahovca udaljene oko 800 metara od navedene škole, koji kamioni su se vraćali po druge zarobljenike više puta, a koje kamione je u više navrata pratio i **Birčaković Milorad** u vozilu „Opel Rekord“ od škole do mjesta pogubljenja, sve dok nisu prevezli sve zarobljenike do mjesta pogubljenja gdje su pripadnici čete vojne policije među kojima su bili **Ivanović Dragoje, Birčaković Stanoje i Birčaković Milorad** zajedno sa pripadnicima 4. bataljona i pripadnicima pozadine zarobljenicima naredili da siđu sa kamiona, i ispraznili fiskulturnu salu, na kojim livadama je do kasnih noćnih sati 14. jula 1995. godine više od 800 (osamstotina) muškaraca Bošnjaka lišeno života iz vatrenog oružja, te su tijela

žrtava pokopana u dvije masovne neobilježene grobnice na mjestu pogubljenja uz upotrebu građevinske mehanizacije i opreme Inženjerske čete Zvorničke brigade, a potom u namjeri da se sakrije izvršeni zločin, pripadnici čete vojne policije i pozadine Zvorničke brigade uklonili tragove krvi oko škole i u fiskulturnoj sali, te očistili i samu školu od svih tragova zatočenja i pogubljenja zatočenika.

Dakle, Ristić Lazar, Mihajlović Mladen, Milošević Sreten, Ivanović Dragoje, Birčaković Stanoje i Birčaković Milorad radnjama opisanim u dispozitivu optužnice, znajući za namjeru glavnih izvršilaca da istrijebe nacionalnu skupinu Bošnjaka, pomagali i podržavali organizirano ubijanje muških pripadnika skupine Bošnjaka, koji su, kao Bošnjaci Istočne Bosne, činili značajni broj etničke skupine Bošnjaka;

Čime su učinili krivično djelo Genocid iz člana 171. tačka a) i b), Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZBiH) u vezi sa članom 180. stav 1., i u vezi sa članom 31. (pomagači) KZ BiH.

**TUŽILAC
TUŽILAŠTVA/TUŽITELJSTVA BiH**